

עם רוב גדול, ואילו האמפריי עמד רק במקום השלישי, אחרי הגנרן מאלאבא מה, ולאס.

אולם כשחזר אורי אבנרי לפני שבועיים בארצות הברית, שם סקר — בין השאר — את מערכת הבחירות, הזוהר אותנו מפני מסקנה זו. הוא ניבא כי הפער בין שני המועמדים העיקריים יצטמצם לקראת יום הבחירות — וכי ייתכנו בו אפתעות. תצפית זו כבר נתגשמה במידה רבה. עתה נשאר לחכות לאפתעות הסופיות. לכן החלטנו, הפעם, שלא להסתכן. שער השבוע הוא שער זהיר — כמו תחזיות כל המומחים בארצות הברית ובעולם.

★ ★ ★

כאשר אין כפי יריבנו תשובה לגיור נגו המדינה, הם מדברים על השער האחורי. דוגמה לכך יש גם בדו"ח לבוחר השבוע. התעניינתי אם אבנרי נתקל בתופעה זו

1960

גם בסיוורו בחו"ל, שעליו דיווחתי לכם ב־שבוע שעבר. הופתעתי לשמוע ששם היה המצב בדיוק הפוך. אופיו הכיבוד של השבועון המסוייב סיקרן את העיתונאים שם עד כדי כך, שזה עזר לו להופיע בטלביזיה, בראדיו ובעיתונות. בדרך כלל הגדירו האמריקאים את העולם הזה כך: "תערובת של השבועון טיים, ראמפארטס ופלייבוי" (ראמפארטס הוא העתון הלוחם הרציני ביותר של הדור ה־צעיר בארצות הברית, כתב־עת אנטי־מימסדי, אנטי־מלחמתי ואנטי־גזעני קיצוני). הגדרה זו עוררה סקרנות כללית בחוגים מקצועיים. היא הוזכרה כימעט בכל השידור רים והמאמרים שהיו מקודשים לספרו ול־דעותיו של אבנרי. אחרי ראיון באחד העיתונים בארצות הברית ביקש המראיין את אבנרי להישאר במקום, קרא לחבריו ו־ביקש ממנו להרצות בפניהם על השיטות המיוחדות של העולם הזה. היה נדמה להם שיש להם מה ללמוד מן. נראה כי המוסר הפורטוגלי נעלם בכל הארצות המפותחות, וכי המימסד הישראלי יישאר כשומר האחרון.

אשכנזי

מכתבים

אחיות עיניים
התרגיל הזה של אחיות עיניים הוא לא חדש. כבר בזמנו של הקיסר נירון הניעו המדינאים למסקנה שעבור העם לא צריך פתרונות. מספיק לו "לחם ושעשועים". ומה הוא הנמשל? פעולת־צה"ל במצרים. מבחינת מוראל הצבואר — היא הצליחה. אבל איזה פיתרון ממשי יש בפעולות צבאיות כאלה? צריכים לבצע, מיד, פעולה נועזת ב־כיוון השלום!

למה — למה?
אחרי הסילוק לירדן, בשבוע שעבר, של (המשך בעמוד 5)

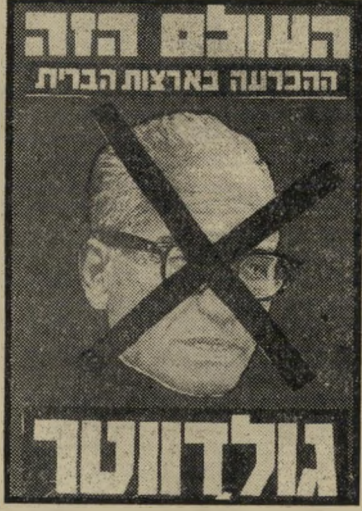
קריאה קרי

אין לנו ריב עם החוקה האמריקאית. להיפך, לדעתנו היא עולה מכמה בחינות על סדר־השלטון במדינתנו, שאין בה חוקה. אולם לפרט אחד בסדר־השלטון של ארצות הברית עלינו להתנגד בתוקף: יד־סעיף הקובע כי הבחירות תתקיימנה תמיד ביום השלישי בשבוע.

כי ביום השלישי בשבוע מופיע גם העולם הזה. גליונותיו הראשונים מופיעים ברחובות תל־אביב בשעות הערב של יום ג'. איך נוכל לקבוע, אם כן, מי ינצח? והרי במשך יממה אחת זו נתונה מחשב־תו של כל אזרח ישראלי למה שנעשה ב־ארצות הברית. חשוב לו לדעת מי ינצח, ומה יהיה יחסו לישראל. כי מאז קיום המדינה היא תלויה בארצות הברית, מאז מלחמת ששת־הימים הפכה תלות זו כמעט מוחלטת.

★ ★ ★

אני זוכר שעות מודאגות מאוד לפני שמינה שנים, ב־8 בנובמבר 1960. על סמך דיווחים וניתוחים יסודיים החלט־נו מראש כי המנצח יהיה ג'ון פיצג'רלד קנדי. לפיכך שכנו אותו על שער העולם הזה (1207), שהופיע באותו יום, כשההצב־עה עוד היתה בעיצומה. הכותרת היתה: "הנשיא החדש וישראל — בחירת קנדי — מיפנה ביחסה של אמריקה למרחב?". כשקמנו למחרת היום והקשבנו לשידורים הראשונים מאמריקה, היה נדמה שהכל בס־דר. לקנדי היה רוב גדול. אבל במהרה השתנתה התמונה. ניכסון התחיל לצמצם את הפער, להשתוות עם קנדי. משעה לשעה נעשה המצב קריטי יותר. קיללנו את ניכסון בליבנו (אני מבקש את

1964

סליחתו), התפללנו לנצחוננו של קנדי. אחרי שעות ארוכות של דאגה נחלנו את הנצחון המיוחל. קנדי אומנם נבחר, אך ברוב זעיר. **שום בעייה כואת לא עמדה בפנינו לפני ארבע שנים.** כשתיכנו את גיליון העולם הזה (1417), שהופיע ביום הבחירות — ה־3 בנובמבר 1964 — היה ברור לנו לגמרי כי לינדון בינס ג'ונסון ייבחר ברוב גדול. לכן שמנו על השער את תמונתו של בארי גולדוואטר, כשאיק של מחיקה מסמל את תבוסתו. הפעם היתה המלאכה קשה יותר. כשהתחילו הדיונים עליך במערכת, לפני שלושה שבועות, היה נדמה כאילו נצחוננו של ניכסון מובטח. לפי סקרים מוסמכים של דעת־הקהל האמריקאית צעד ניכסון בראש,

תנועת העולם הזה כוח חדש — המרכז

ביום החמישי, 7 בנובמבר 1968, בשעה 8.00 בערב, במשרדי המערכת, רחוב קרליבך 12, תל־אביב

תקיים

ישיבת מרכז התנועה

על סדר היום:

דיון לקראת הבחירות

חברי המרכז מתבקשים לדייק.

לאנשי צה"ל ועובדי בטחון

15%

הנחה

בכל תצוגות רהיטי „הזורע“ בארץ

תל־אביב

— רחוב בוגרשוב 47, טלפון 223585

חיפה

— רחוב הרצליה 1, טלפון 526616

ירושלים

— רחוב שמאי 23, טלפון 22032

מפעל הרהיטים של קבוצ „הזורע“

הזורע

העולם הזה — שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמנהלה: תל־אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 20134. ת.ד. 130 • מען מברקי: עולממרט • דפוס משה שהם בע"מ. תל־אביב, רח' סין 6 • גלוטות: צינוקורסיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי • תפיל: העולם הזה בע"מ.

רחמים

רחמים, קריית ביאליק